

PRZENIEWIERZYĆ SIĘ (4) *vb pf*

się (3), sie (1).

Wszystkie e jasne.

[*inf* przeniewierzyć się.] ◇ *fut* 3 sg przeniewierzy się (1). ◇ *praet* 2 sg m -ś się przeniewierzył (1).
◇ 3 sg m przeniewierzył się (2). [*f* przeniewierzyła się. ◇ 3 pl m pers przeniewierzyli się.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Złamać pokładane w sobie zaufanie, postąpić wiarołomnie, sprzeniewierzyć się, zdradzić (4) : A ty [czarcie] mnie wieczey newinij Bos fyę dawno przeniewierzył Przetoz dopiekła przemierzył *RejKup Ee*; [Przeniewierzyć fie/ Perfide agere *StatorGramm H2*].

przeniewierzyć się komu (2): Ktoremus wżytkiego wierzył Teraz ci fie przeniewierzył *RejJóz G7v*; *CzechRozm 73*. Cf [*przeniewierzyć się komu czym*].

[*przeniewierzyć się komu czym*: Macie dalekim wierzyć, wierzcie też samsiadom, Nie przeniewierzyli się nikomu swą radą. *PismaPolit 67*.]

W przeciwstawieniu: »stałość zachowywać ... przeniewierzyć się« (1): Kto łtałocz zachowywa obfite tam myto Temuc zawzdy nie łpora kto fie przeniewierzy *RejJóz L7v*.

[*Przysłowie*: kto fie raz przeniewierzi nie godzien wiary. *FlawHist 15 marg*; *ŁaszczRecepta 103*.

Szereg: »przeniewierzyć się i w nieprawdzie zostać«: kto fie raz przeniewierzy y w nieprawdzie zołtanie/ temu nigdy zgoła niema być wierzone *ŁaszczRecepta 103*.]

a. [*Nie dochować wierności małżonkowi*: <Vir cuius> uxor erraverit przenievierzyła łze dormierit cum altero viro przebywałabÿ łynnym mezem *TomZbrudzBrul Num 5/12*.

Zwrot: »mężowi się przeniewierzyć«: Zoná fie mężowi przeniewierzyła/ Fidem violauit viro. *StatorGramm H2*.]

Synonim: zdradzić.

Formacje współrdzenne cf WIERZYĆ.

Cf **PRZENIEWIERZENIE**